

gaa, og det glæder mig, at der ogsaa fra anden Side er Tilslutning dertil.

Jeg skal ikke komme ind paa Detailbestemmelser. Lovforslagene skal i Udvalg, og der kan man jo nærmere drøfte Detaillerne. Men jeg skal i det hele og store paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til Vedtagelse i den Skikkelse, i hvilken de her foreligger.

Sonne: I Tilknytning til de Bemærkninger, det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) fremførte angaaende § 7 i det nu foreliggende Saltvandsfiskerilovforslag, den saakaldte Aalegaardsparagraf, skal jeg tillade mig lidt nærmere at gøre Rede for min Stilling til denne Paragraf, idet min Stilling ikke falder sammen med det ærede Medlems. Til Orientering i saa Henseende skal jeg tillade mig at henpege paa, at i 1907, da vi tilvejebragte den Kompromisordning vedrørende Aalegaardsspørgsmaalet, som er udtrykt i den nu gældende Saltvandsfiskerilovs § 6, var Forholdet dette, at det ærede Medlem stemte mod denne Ordning, medens jeg i Overensstemmelse med mine Partifæller i den daværende frikonservative Gruppe stemte for den, og af det ærede Medlems Udtalelser har vi jo nu erfaret, at han vedblivende er en bestemt Modstander af det Kompromis, der saaledes tilvejebragtes i 1907. Nu staar det mig klart, at den Omstændighed, at jeg i 1907 stemte for den da tilvejebragte Ordning, ikke afskærer mig fra at slutte mig til Kravet om Realitetsændringer og Realitetssændringer, der bærer i den Retning, som det ærede Medlem ønsker. Men Vilkaaret derfor maatte unægtelig være, at jeg skønnede, at den paagældende Ordning i den Tid, der er forløbet, siden den traadte i Kraft, ikke havde virket fyldestgørende, og denne Forudsætning er ikke til Stede. Nu maa jeg her bemærke, at det interesserede mig at høre det ærede Medlem udtale, at der ikke var særlig Grund til at klage over Virkningen af den paagældende Paragraf, og med fuld Føje henpegede det ærede Medlem i denne Forbindelse paa, at Æren herfor væsentligt tilkom den nuværende Fiskeriinspektør. Men der er jo forskellige Kriterier, der kan tjene som Maal for, hvorledes denne Paragraf har virket, og

det Kriterium, som det i saa Henseende synes mig at være interessant at fæste sig ved, det er Spørgsmaalet om, hvorledes Fiskeriet af Aal, navnlig Blankaal, har udviklet sig i det forløbne Tidsrum. Der blev under Sagens Behandling i det andet høje Ting af den højtærede Landbrugsminister fremført nogle Data, som jeg med megen Interesse har fæstet mig ved. De findes Sp. 1590—91 i Folketingstidenden, og jeg skal tillade mig ganske kort at meddele nogle af de der forelagte Oplysninger. I 5-Aaret 1903—07 var Vægten af fangede Blankaal 1,040,000 kg. I 5-Aaret 1910—14, altsaa efter at Ordningen af 1907 var traadt ud i Livet, var disse 1,040,000 kg steget til 2,007,000 kg, og det er oplyst, at i 1914 blev der fangt 2,714,000 kg. Ærede Medlemmer vil se, at der her er Tale om en mægtig Stigning, og Værdien af Fangstudbyttet holder i det væsentlige Skridt dermed. De for Værdien angivne Tal oplyser, at et kg Aal normalt er udbragt til 1 Kr., med Undtagelse netop af Aaret 1914, hvor Krigen foranledigede, at Priserne var væsentlig lavere. Der har altsaa fundet en meget betydelig Stigning Sted i Værdien af fangede Blankaal. Talen er jo her om et Fiskeri, som maa foregaa i de tre Mærker i Efteraarsmaanederne og foregaar efter Aal, som man vel kan regne med kun passerer disse Vande een Gang. De gaar fra Østersøen ud imod de store Have, og hvis de ikke indfanges under denne Passage, kommer de vel neppe nogen Sinde mere i vore Farvande. Jeg synes, at det vigtigste Moment i denne Sag under disse Omstændigheder maa være, at de bliver fisket i størst mulige Udstrækning. Jeg vil vedgaa, at jeg ser det under en national-økonomisk Synsvinkel, og at dette for mig er Hovedsagen. I anden Linie kommer saa Spørgsmaalet om, hvem det er, der fisker dem. Vel at mærke, jeg vil ikke have dem fisket under en saadan Form, at der paa utilbørlig Vis gøres Indgreb i Ejendomsretten; men forudsat, at dette ikke er Tilfældet, er det for mig mere underordnet, hvem det er, der fisker dem, dog saaledes, at jeg meget gerne ser, at den frie Fisker, for hvem Fiskeriet er et Levebrød, faar sin rundelige og fulde Part af Fangstudbyttet.